U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **N. Ch.** zast. Mgr. Zbyňkem Stavinohou, advokátem, se sídlem Brno, Joštova 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 8. 2005, č. j. 60 Az 191/2004 – 17,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 16. 8. 2005, č. j. 60 Az 191/2004 – 17, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2004, č. j. OAM-2880/VL-10-08-2004, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného byla žádost žalobce o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdější předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že žaloba žalobce ze dne 21. 10. 2004 není důvodná, a proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. Namítal, že krajský soud i žalovaný nesprávně zhodnotily jeho situaci, když dostatečně nevzaly v úvahu skutečnost, že jeho jediná příbuzná – sestra – žije v České republice. Vycestováním stěžovatele zpět do Mongolska by byl

přerušen jediný rodinný svazek, který stěžovatel má. Stěžovatel by chtěl studovat, což pro něj z důvodu nedostatečných příjmů není v Mongolsku možné. Stěžovatel konstatoval, že z uvedených důvodů je přesvědčen, že jsou dány důvody pro udělení humanitárního azylu. Stěžovatel navrhl, aby byl rozsudek Krajského soudu v Ostravě zrušen a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je nepřípustná.

Podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu ustanovení § 104 odst. 4 in fine s. ř. s. brání tomu, aby stěžovatel v kasační stížnosti uplatňoval jiné právní důvody, než které uplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáváno, ač tak učinit mohl; takové námitky jsou nepřípustné ... (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2004, č. j. 1 Azs 34/2004 - 49, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 419/2004).

V podané kasační stížnosti stěžovatel uvádí pouze důvody pro udělení humanitárního azylu podle ustanovení § 14 zákona o azylu, konkrétně přerušení rodinného svazku se sestrou, svou touhu studovat a nemožnost financovat své studium v Mongolsku.

Žádnou z těchto námitek však stěžovatel neuvedl v žalobě, ačkoliv mu v tom nic nebránilo. Z obsahu žaloby ze dne 21. 10. 2004 vyplývá pouze ta skutečnost, že stěžovatel vytýká žalovanému porušení ustanovení správní řádu a § 12 zákona o azylu, nikoli však ustanovení § 14 zákona o azylu, které je klíčovou námitkou v kasační stížnosti. Bližší konkretizace důvodů, proč měl být stěžovateli udělen humanitární azyl, se objevuje až v kasační stížnosti. Ostatně ohledně humanitárního azylu nebylo napadeným rozhodnutím správního orgánu ani rozhodováno, protože žádost stěžovatele byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná.

Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že podaná kasační stížnost se opírá jen o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl, a proto je nepřípustná ve smyslu ustanovení § 104 odst. 4 in fine s. ř. s.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a ustanovení § 120 s. ř. s. odmítl jako nepřípustnou ve smyslu ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 a ustanovení § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. července 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu